

Η νυκτικοθήκη της γιαγιάς Χρυσής

της Λίτσας Ανθούλη-Μαλέκου

Από πολύ μικρή, από το δημοτικό, ένιωθα γοητεία, αγάπη και σεβασμό για οτιδήποτε παλαιό. Αυτά τα πρωτοαισθάνθηκα όταν σε κάποια σχολική γιορτή του δημοτικού, μια μαθήτρια βρήκε και φόρεσε για την παράσταση ένα αρχαίο (παλαιό) φουστάνι. Τόση εντύπωση και θαυμασμό μου προκάλεσε η διαφορετικότητα, η λεπτομέρεια, και η ομορφιά του φουστανιού που από εκείνη τη στιγμή ένοιωσα να ενδιαφέρομαι για ότι παλαιό έβλεπα. Έτσι όταν ο παππούς Παπανδρέας μου είπε να πάρω ή να πετάξω κάποια παλαιά βιβλία και σχολικά βιβλία των παιδιών του, εγώ τα φύλαξα σαν κόρη οφθαλμού.

Ιδιαίτερη όμως συγκίνηση μου προκαλούν τα υφαντά τραπεζομάντηλα με τις πετσέτες τους με το μονόγραμμα της ιδιοκτήτριας τους, το νυφικό πάπλωμα που κέντησε η μάνα μου για τον γάμο της, τα υφαντά μεταξωτά και τα παπλώματα του σμιλιού. Ξεχωρίζω όμως απ' όλα, τα πιο παλαιά ακόμη σεντόνια, με το κοπτό τέλειωμα και τη νυκτικοθήκη με τα κοπτά σχέδια που κέντησε και χάρισε στη γιαγιά μου η αδελφή της, Βαρβάρα Σάββα.

Ήταν λοιπόν προίκα της γιαγιάς Χρυσής Παπανδρέου, που με τη σειρά της τα έδωσε στη μάνα μου Παναγιώτα Ανθούλη και αυτή σε μένα. Βλέποντας αυτά τα κοπτά κεντήματα, χωρίς να το θέλω φαντάζομαι τις νέες εκείνης της εποχής στις βεράντες και κάτω από την σκιά των λεμονιών και πορτοκαλιών με περίσσια χάρη και υπομονή να κεντούν τα προικιά τους σημάδι αξιοσύνης και νοικοκυροσύνης.

Βλέπω ακόμα τη γιαγιά μου, όταν κουρασμένη από την φροντίδα του σπιτιού και το μεγάλωμα των έξι παιδιών της, τη νύκτα να απλώνει το χέρι της για να βγάλει από τη νυκτικοθήκη το νυκτικό της έτοιμη για ύπνο και ξεκούραση. Και το πρωί με το χάραμα του φωτός, να στρώνει το κρεβάτι της, να τοποθετεί το νυκτικό στη νυκτικοθήκη, να στολίζει με αυτή το κρεβάτι, έτοιμη για το καθημερινό πάλαμα.

Τα αγαπώ ιδιαίτερα αυτά τα κοπτά κεντήματα, γιατί νιώθω πως είναι «στολίδια», όπως «στολίδια» είναι και λόγια που ειπώθηκαν, ή οι συνήθειες αδελφιών ή συγγενών του «δέντρου» που λέγεται οικογένεια.

Θα συνεχίσουν να ζουν και να υπάρχουν όταν εγώ τα χαρίσω στην κόρη μου και αυτή με τη σειρά της στη δική της κόρη...